

[Hans Hansen (Rørby).]

Det ville ikke dermed på forhånd være muligt at skabe en stærk regering, og jeg vil også for mit vedkommende foretrække en mindretalsregering, som sikrer os, at der altid forhandles om en sag, når den føres frem i rigsdagen, og sikrer os, at der ikke gennemføres ting, der kommer bag på vælgerne, for at bruge et populært udtryk. Det har vist sig i de senere år, at de mindretalsregeringer, vi har haft, ikke har hindret lovgivningsarbejdet. Man har måttet føre forhandlinger, og der er blevet gennemført ting, som der ikke har været nogen som helst strid om. Til syvende og sidst er det jo sådan, det viser også den magtsødme, der er i de tre gamle partier, at der er ingen væsentlig forskel på disse partier. De vil allesammen bevare magten og allesammen være fri for konkurrence. Det er menneskeligt forståeligt, men det er i strid med folkestyret. Vi vil derfor støtte det fremsatte forslag, selv om vi ønskede, at det var videregående. Vi håber, at vi i udvalget vil nå til et resultat, som vi kan være bekendt overfor folkestyrets idé.

Ordføreren for forslagsstillerne (Steen):

Den højtærede indenrigs- og boligminister var utilfreds med min tone. Jeg skal gerne tage hensyn dertil og — også for at det ikke skal blive for ensformigt — prøve på at give mine følelser udtryk på anden måde.

Jeg siger da til den højtærede minister, at jeg er bedrøvet. Det gør mig oprigtigt ondt, at den højtærede indenrigs- og boligminister, som jeg kender, som han selv rigtigt siger, og også værdsætter, virkelig er gået ind på den linie, det her drejer sig om. Det er nemlig noget særdeles principielt, det drejer sig om.

De ærede medlemmer, der står op og gerne vil vide, hvad forskel der er på det ene og det andet, mener jeg ikke jeg skylder noget svar. Jeg tror, det er gået op for dem selv.

Jeg henleder den højtærede indenrigs- og boligministers opmærksomhed på, at der var engang, da vi stod i et godt og venskabeligt samarbejde, der gav sig udtryk i en fælles regering det ærede medlems og mit parti imellem. Da havde vi også lejlighed til overfor hinanden at afveje og finde frem til, hvad vi mente var rimeligt

og acceptabelt med hensyn til bestemmelserne i valgloven. Idet jeg henviser til de bestemmelser, den højtærede minister på det tidspunkt gav sin tilslutning, gør jeg opmærksom på, at dengang befandt vi os på linie med hinanden. Det er ikke mig, der har fundet på nogle tossestreger. Det er den højtærede minister, der har indladt sig på noget, jeg ikke havde ventet.

Den højtærede minister vil fastholde, at det, det her drejer sig om, er lejlighedslovgivning. Det har jeg benægtet. Den højtærede minister spørger: Ja, men hvis der ikke havde været forholdet med De uafhængige, ville det radikale venstre så have fremsat forslag? Det kan jeg besvare bekræftende. Det ville vi, og for at skåne den højtærede minister for at stille et spørgsmål giver jeg ham svaret med det samme. Jeg synes, man havde ret til i den henseende at stille et vist håb til det første folketing valgt efter den grundlov, der indeholder en paragraf, der udtrykkeligt tilsikrer det enkelte parti en ligelig repræsentation. Nu skal jeg holde mig meget, meget på det jævne. Nu skal jeg lade være med at svinge mig op, og så kan jeg ikke sige det mere afdæmpet, end at det, der her foregår, efter min bedste overbevisning ikke er nogen loyal opfyldelse af grundlovens § 31. Det vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Det ærede medlem henledte opmærksomheden på, at det standpunkt, jeg har, ikke er det, vi altid har haft. Nej, det er rigtigt nok. Vi har været villige til at forhandle om ændringer. Det er rigtigt. Naturligvis har vi følt os forpligtet til, stillet overfor det, vi så trække op med socialdemokratiet og venstre og konservative, at prøve, om der var nogen mulighed for at undgå noget så urimeligt og uretfærdigt som det, der tilsidst blev resultatet. At vi har forsøgt noget sådant, turde være tilstrækkeligt dementi af den højtærede ministers indledende bemærkning om, at vi ikke har lagt mærke til, at der er foregået noget.

Jeg vil gerne en gang for alle i denne forbindelse sige til det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at det, han selv stadig vender tilbage til, den såkaldte skærpelse, der består i, at man foretager beregningen af, hvem der er berettiget til at deltage i tillægsmandaterne, alene på grundlag af